

[Albertsen.]

disse ting, men vi vil umiddelbart pege på, at lempeligere adgang til førtidspensionering bør fremmes som følge af erhvervs- og strukturproblemer samt af helbredshensyn, så der sikres en øget stimulans til at blive helt eller delvis i erhvervslivet f. eks. gennem lempeligere beskatningsregler eller højere pension ved udsættelse af modtagelse af folkepension.

Tankerne om principielt at ændre aldersgrænserne, endsigte forhøje dem, deler socialdemokratiet ikke. Der er ikke i den omkringliggende verden nogen udvikling i så henseende, og der er ej heller i det hjemlige Danmark noget, der argumenterer for en ændring heraf. De seneste tal viser ikke en generel vækst i middellevetiden. Der er tale om en vækst for kvindernes vedkommende, men til gengæld er der tale om et fald for mændenes vedkommende, så mønsteret er ikke ændret så forfærdelig meget på det seneste. Jeg tror, vi skal glæde os over den høje middellevetid, vi har her i landet, en af de højeste i verden, og vi skal samtidig klart erkende det øvrige samfunds pligt til at sikre pensionisterne en tilværelse, som det øvrige samfund kan bære både økonomisk, men sandelig også moralsk.

Som følge af misforståelse og forkert udlægning har der i offentligheden på et vist tidspunkt været tvivl og usikkerhed om disse lovforslags skæbne. Nogle har hoveret i forventning om, at de ikke ville blive realiseret, andre har tydeligt været skuffet, hvis sådan noget var blevet tilfældet. Derved ville socialdemokratiet ikke have levet op til sine tilsagn fra sidste år om, at pensionisterne skulle følge lønudviklingen på arbejdsmarkedet og ikke spises af med det, den tidligere regering havde fastsat, altså den indtægtsramme, som i øvrigt ikke blev overholdt af andre grupper her.

På den socialdemokratiske folketingsgruppes vegne kan jeg helt klart sige, at vi som gruppe for længst har drøftet disse forslag, som nu ligger på bordet; vi har godkendt dem og på intet tidspunkt fornægtet dem. Vi holder det tilsagn, vi har givet til pensionisterne, og kan derfor gå ind for dem. Forslagene er et tiltalende led i de omtalte bestræbelser og har som sigte at genoprette den balance imellem lavtløns-

grupperne og pensionisterne, som den tidligere regering fraveg. De ydelser, som VKR-regeringen bevilgede pensionisterne efter udviklingen på arbejdsmarkedet i 1971, var afstemt efter regeringens egen indkomstramme, ca. 4 pct., men svarer ikke til den udvikling, der fandt sted for den gruppe, der normalt sammenlignes med, nemlig de lavtlønnede, som havde en fremgang på ca. 8-9 pct.

Vi stillede dengang et ændringsforslag, som ikke kunne blive vedtaget og blev nedstemt, og vi lovede dengang at vende tilbage til disse ting. Vi mener, at den statistiske udvikling og det grundlag, som vi normalt anlægger, når vi kigger på disse ting, har givet os ret i vores betragtninger, og derfor ser vi med glæde på disse forslag.

Hvis vi ser på den balance, som vi er forpligtet til at efterleve efter ILO-konventionen herom, hvorefter pensionen skal overstige 40 pct. af gennemsnitslønnen for en ufaglært arbejder i metalindustrien, så viser det sig, at i 1958 udgjorde pensionen 43,8 pct., i 1968 47,5 pct., og senere materiale foreligger mig bekendt ikke. Hvis vi ser på overenskomstforslaget fra 1971, så fik de ufaglærte en forhøjelse på 63 øre pr. time, ca. 1.200 kr. pr. år. Nu får pensionisterne først den fulde kompensation for disse forhøjelser fra oktober 1972.

Vi glæder os over den landvinding, der her er tale om. Jeg tror ikke, der er nogen grund til at prale af det, men vi kan erklære os tilfreds med den og kan anbefale den til hurtig og effektiv behandling.

Ulla Worm: Disse 3 lovforslag, som går ud på en forhøjelse af grundbeløbene for folkepensionister og enkepensionister samt en forhøjelse af ydelserne til invalidepensionister ville alle vel gerne være med til at gennemføre, men det er nu jo engang nødvendigt, hver gang det drejer sig om offentlige udgifter, at spørge, om man har råd, og om pengene bliver givet ud på den bedst mulige måde netop på dette område.

Alle partier i folketinget vil gerne være med til at skabe gode kår for vore pensionister. Men jeg tror egentlig ikke, det kan siges bedre, end som socialministeren udtalte sig i aprilnummeret i år af bladet God Tid, hvor socialministeren udtalte som